

Sygnatura akt: V GC 1175 /19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 13.02.2020 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Robert Roliński

Protokolant: sekr. sąd Marta Karolak

po rozpoznaniu w dniu 30.01.2020 r. w Kaliszu

na rozprawie sprawy

z powództwa: M. P.

przeciwko: Zakładowi (...) Sp. z o. o. z/s w G.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda M. P. na rzecz pozwanego Zakładowi (...) Sp. z o. o. z/s w G. kwotę 917,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

Sygn. akt V GC 1175/19

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 18 marca 2019r. powód M. P. wniosła o zasądzenie od pozwanego Zakładu (...) Sp. z o.o. z/s w G. kwoty 4.795,20 zł. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 czerwca 2018r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

(pozew k. 3-5 akt)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Ponadto wniosła o zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 23-25 akt)

Sąd poczynił następujące ustalenia faktyczne:

Strony w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarły w dniu 20.06.2018r. umowę dostawy bydła rzeźnego. Na podstawie przedmiotowej umowy powód zobowiązał się dostarczyć pozwanemu 8 sztuk bydła. Wydanie towaru miało nastąpić w gospodarstwie powoda. Odbiór bydła miał nastąpić transportem pozwanego. Strony uzgodniły, iż rozliczenie nastąpi wg wagi (...) czyli wagi bitej ciepłej. Ponadto strony postanowiły, że w przypadku konfiskaty sztuki przez Powiatową inspekcję Weterynaryjną pozwany nie ma obowiązku zapłaty. Zapłata za dostarczony towar miała nastąpić w terminie 30 dni od dnia dostawy.

(dowód: umowa dostawy k. 17 akt)

Powód wydał bydło w ilości 8 sztuk pozwanemu, co nastąpiło w jego gospodarstwie. Bydło zostało przetransportowane do ubojni pozwanego. Podczas rozładunku stwierdzono, że jedna ze sztuk bydła padła w transporcie. Urzędowy Lekarz Weterynarii z Powiatowego Inspektoratu Weterynarii przekazał do utylizacji upadłą sztukę bydła.

(dowód: dokument rozchodu inwentarza żywego k. 17 akt;

protokół k. 16 akt;

zeznania świadka A. K. e-protokół z dnia 05.11.2019r. 00:06:59-

00:22:11 min;

zeznania świadka P. B. e-protokół z dnia 05.11.2019r. 00:23:11-

00:31:05 min;

zeznania świadka J. G. e-protokół z dnia 30.01.2020r. 00:04:10-

00:32:38 min)

W dniu 20 czerwca 2018r. powód wystawił pozwanemu fakturę na kwotę 29.681 zł. tytułem dostawy 7 szt. bydła oraz fakturę na kwotę 4.795,20 zł. tytułem 1 sztuki bydła o wadze 740 kg i cenie 6 zł. netto za kg, płatną w terminie 7 dni.

(dowód: faktury k. 14,15 akt)

Strony uzgodniły, iż podziela się kosztami upadłej sztuki bydła po połowie, przy czym powód otrzymał przypadającą mu część w kwocie 2250 zł. w formie dopłaty do kg wagi bitej cieplej innych sztuk bydła dostarczonych przez powoda pozwanemu w kolejnych dostawach.

(dowód: umowy (...) akt;

faktury k.27,31 akt;

dokument PZ k. 28,32 akt;

oświadczenie k. 29,33 akt;

zestawianie cen dla powoda k. 34,35 akt;

cenniki k. 36 akt;

zeznania świadka A. K. e-protokół z dnia 05.11.2019r. 00:06:59-00:22:11

min;

zeznania świadka P. B. e-protokół z dnia 05.11.2019r. 00:23:11-

00:31:05 min;

zeznania świadka J. G. e-protokół z dnia 30.01.2020r. 00:04:10-

00:32:38 min)

Powód przesłał pozwanemu sporną fakturę na kwotę 4.795,20 zł. dopiero we wrześniu 2018r. pozwany odesłał tą fakturę bez księgowania.

(dowód: zeznania świadka A. K. e-protokół z dnia 05.11.2019r. 00:06:59-00:22:11

min;

zeznania świadka P. B. e-protokół z dnia 05.11.2019r. 00:23:11-

00:31:05 min;

Powód w dniach 02 listopada 2018r., 14 stycznia 2019r. oraz 21 lutego 2019r. wzywał pozwanego do zapłaty kwoty 4.795,20 zł. Pozwany zakwestionował roszczenie powoda wynikające z faktury zarówno co do zasady jak i wysokości. Ponadto pozwany w piśmie z dnia 18 stycznia 2019r. stwierdził, iż strony zawarły porozumienie na mocy, którego wspólnie podzieliły się między siebie koszty upadłej sztuki.

(dowód: wezwania do zapłaty k. 13,11,9 akt;

pisma k. 12,10,8 akt)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w postaci dokumentów, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała. Ponadto sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o zeznania świadków A. K., P. B. i J. G. bowiem w sposób logiczny, spójny i rzeczowy uzupełniły materiał dowodowy oparty na dokumentach.

Natomiast Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda bowiem w przeważającej części, a przy tym w części istotnej dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, a wręcz były z nim sprzeczne. I tak powód twierdził, iż rzekomo uzgodnił telefonicznie cenę za kg upadłej sztuki z J. G., czemu ona stanowczo zaprzeczyła. W tym miejscu należy wskazać, iż powód nie przedłożył nawet bilingów z rozmów telefonicznych, które powinny zostać wykonane w dniu 20.06.2018r. skoro w tym dniu padła sztuka bydła i w tym dniu powód wystawił sporną fakturę. Ponadto powód zeznał, że z pozwanym podpisał jedną lub dwie umowy, gdy tymczasem z akt sprawy wynika, że powód zawarł z pozwanym 3 umowy. Z w/w względów zeznania powoda budzą wątpliwości na tle pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Sąd zważył co następuje:

Mając na uwadze materiał dowodowy zgromadzony w sprawie należy uznać, iż strony łączyła umowa dostawy, w ramach której powód zobowiązał się dostarczyć pozwanemu 8 sztuk bydła, a pozwany zobowiązał się za bydło zapłacić, przy czym rozliczenie miało nastąpić wg tzw. wagi bitej ciepłej (w skrócie (...)). Zgodnie z umową bydło zostało wydane pozwanemu w gospodarstwie powoda. Pozwany, co nie jest sporne między stronami zapłacił powodowi za 7 sztuk bydła. Spór natomiast dotyczył kwestii zapłaty za 1 sztukę bydła, która padła w transporcie. Powód opierając swoje roszczenie na podstawie art. 788 k.c. oraz art. 65 prawa przewozowego domagał się zapłaty od pozwanego kwoty 4.795,20 zł. na którą wystawił sporną fakturę.

Wbrew twierdzeniom powoda ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby strony łączyła umowa przewozu. Należy w tym miejscu wskazać, iż stosownie do treści zawartej umowy dostawy do wydania bydła pozwanemu miało dojść w gospodarstwie powoda i tak też się stało bowiem pozwany własnym transportem odebrał bydło od powoda. Zatem z tą chwilą stosownie do treści art. 548§1 k.c., który ma zastosowanie do umowy dostawy w zw. z treścią art. 612 k.c. niebezpieczeństwo przypadkowej utraty lub uszkodzenia rzeczy przechodzi na kupującego. Skoro w chwili odebrania bydła od powoda nie stwierdzono złego stanu żadnej ze sztuk należy uznać, iż do takiej przypadkowej utraty doszło w niniejszej sprawie. Powyższe oznacza, że na pozwanym spoczywał obowiązek zapłaty ceny za upadłą sztukę bydła, chyba że pozwany zdołałby wykazać, iż do upadku bydła doszło z winy powoda. Takiego dowodu w niniejszej sprawie nie ma.

Powyższe rozważania nie uzasadniają jednakowoż, iż roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie bowiem powód nie zdołał wykazać rzeczywistej wysokości dochodzonego roszczenia. Mianowicie zgodnie z umową rozliczenie pomiędzy

stronami miało nastąpić według tzw. (...), co też wynika z treści umowy oraz dokumentu odbioru bydła. W taki sposób nie można było rozliczyć upadłej sztuki bydła bowiem została ona przekazana do utylizacji przez lekarza weterynarii. Ponieważ pozwany zaprzeczył, aby kiedykolwiek uzgodnił z powodem cenę za upadłą sztukę bydła na kwotę 6 zł. za kg wagi żywej obowiązkiem powoda było wykazanie rzeczywistej wartości upadłej sztuki wg ceny wagi żywej.

Z treści zeznań powoda wynika, że powyższą ceną była ceną rynkową, przy czym powód okoliczności tej w żaden sposób nie wykazał. Tymczasem skoro pozwany powyższej okoliczności zaprzeczył, to obowiązkiem powoda było wykazanie, iż wskazana przez niego na fakturze cena za kg wagi żywej odpowiada cenie rynkowej.

W tym miejscu należy wskazać, że na powodzie będącym profesjonalistą w obrocie gospodarczym ciążył obowiązek terminowego zgłoszenia wszelkich wniosków dowodowych stanowiący wyraz dbałości o swoje interesy. Ma to tym bardziej istotne znaczenie gdy się zważy, że powód był przez cały czas w postępowaniu reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego. Należy tu także wskazać, że obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2001 r., I PKN 660/00, Wokanda 2002/7-8/44). Sąd nie ma zaś obowiązku działania w zastępstwie strony i dopuszczenia dowodu z urzędu nie wskazanego przez stronę czy też rozszerzania z urzędu tezy dowodowej zgłoszonej przez daną stronę (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2000 r., (...) 661/00, LEX nr 52781, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2000 r., II CKN 1322/00, LEX nr 51967, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2000 r., III CKN 567/98, LEX nr 52772, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 1998 r., II UKN 182/98, OSNP 1999/17/556, wyrok z dnia 9 lipca 1998 r., II CKN 657/97, LEX nr 50630, wyrok z dnia 25 czerwca 1998 r., III CKN 384/98, Biul.SN 1998/11/14, wyrok z dnia 25 marca 1998 r., CKN 656/97, OSNC 1998/12/208). Regulacja ta dotyczy wszelkich okoliczności faktycznych, wyjąwszy te, które są powszechnie znane (art. 228 §1 k.p.c.), znane sądowi z urzędu (art. 228 §2 k.p.c.), przyznane przez stronę przeciwną w sposób wyraźny (art. 229 k.p.c.) lub dorozumiany (art. 230 k.p.c.), a także tych, które można wprowadzić w drodze wniosku z innych, udowodnionych już faktów (art. 231 k.p.c.).

Przy czym abstrahując od kwestii niewykazania przez powoda wysokości dochodzonego roszczenia należy wskazać, iż strony w łączącej ich umowie postanowiły, iż w przypadku konfiskaty sztuki bydła przez Powiatową Inspekcję Weterynaryjną pozwany nie ma obowiązku zapłaty. W ocenie sądu do takiej konfiskaty sztuki bydła nie doszło, bowiem upadła sztuka bydła została przekazana do utylizacji, co też wynika z dołączonego do akt stosownego dokumentu. W tym miejscu należy wskazać, iż wbrew twierdzeniom pozwanego art. 11 pkt. 4 regulaminu o sposobie przeprowadzania weterynaryjno-sanitarnych badań i kontroli zwierząt przed ubojem oraz produktów pochodzenia zwierzęcego nie dotyczy stanu faktycznego jaki miał miejsce w niniejszej sprawie. Niezależnie od poczynionych rozważań w ocenie Sądu okoliczność ta nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy bowiem pomiędzy stronami doszło do zawarcia porozumienia w zakresie rozliczenia upadłej sztuki bydła, co też zapewne wynikało z faktu, iż w ten sposób strony zrezygnowały z ustalenia rzeczywistej przyczyny upadku bydła i wskazania winnego tego stanu rzeczy.

Zgodnie z poczynionymi ustaleniami strony podzieliły się kosztem upadłej sztuki bydła po połowie, przy czym powód otrzymał zwrot należnej mu połowy ceny poprzez podwyższenie przez pozwanego ceny za kg wagi cieplej bitej innych sztuk bydła dostarczonych przez powoda pozwanemu w kolejnych dostawach, co też wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym przedłożonej dokumentacji przez pozwanego oraz zeznań świadków A. K., P. B. i J. G.. Ponadto wbrew twierdzeniom powoda o takim uzgodnionym sposobie rozliczenia upadłej sztuki bydła świadczy także fakt, iż powód nie dołączył do akt potwierdzenia doręczenia spornej faktury pozwanemu, a z treści zeznań świadka P. B. wynika, iż powód przesłał sporną fakturę dopiero we wrześniu 2018r., po drugie gdyby strony nie poczyniły powyższych ustaleń zapewne powód nie kontynuował by współpracy z pozwanym skoro termin zapłaty spornej faktury przypadał na dzień 27 czerwca 2018r., tymczasem powód w dniach 21.08.2018r., 27.08.2018r. zawarł kolejne umowy dostawy z pozwanym i w końcu pierwsze wezwanie do zapłaty powód wystosował do pozwanego dopiero w dniu 02.11.2018r.

W tym stanie rzeczy Sąd orzekł jak w pkt. 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z art. 98 k.p.c. Stosownie do w/w przepisu, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Powołany przepis ustanawia dwie zasady rozstrzygnięcia o kosztach procesu, tj. zasadę odpowiedzialności za wynik procesu oraz zasadę orzekania o zwrocie kosztów niezbędnych i celowych. Przepisy art. 98 § 2 i 3 k.p.c. statuuja niezbędne koszty procesu, i tak stosownie do § 3 do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa w sądzie. Kosztami postępowania sąd obciążył powoda wobec oddalenia powództwa i zasądził ich zwrot od powoda na rzecz pozwanego w całości. Koszty postępowania po stronie pozwanej w niniejszej sprawie stanowiło wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w kwocie 900 zł. ustalone w oparciu o § 2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.(Dz.U.2015.1800) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.